

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος».

= Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν διεξαγωγὴν ἐξαιρετικῶς ἐντατικῆς ἐρευνῆς τοῦ ὑπογείου πλούτου τῆς Χώρας καὶ τὴν ἐπίτευξιν πλείων ἀποτελεσματικῆς καὶ ἀποδοτικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων. Ἐπίσης, τὴν ἐν γένει ταχεῖαν προώθησιν τῆς βιομηχανικῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ὄρυκτων τῆς Χώρας.

Πρὸς τοῦτο, κατέστη ἀναγκαῖον νὰ συνταχθῶν τὰ ἐπόμενα Νομοσχέδια :

I. Σχέδιον Νόμου διὰ τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος τοῦ 1973, εἰς βραχίαι σημεῖα περὶ ὧν κατωτέρω.

II. Σχέδιον Νόμου διὰ τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ Ν.Δ. 4433/1964 περὶ Μεταλλευτικῶν Ἐρευνῶν.

III. Σχέδιον Νόμου διὰ τὴν ἵδρυσιν νέου Ἰνστιτούτου Ἐρευνῶν (Ἰνστιτούτον Γεωλογικῶν καὶ Μεταλλευτικῶν Ἐρευνῶν - Ι.Γ.Μ.Ε.), εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ καταργουμένου Ἐθνικοῦ Ἰδρυματός Γεωλογικῶν καὶ Μεταλλευτικῶν Ἐρευνῶν - ΕΘ.Ι.Γ.Μ.Ε.

ΚΥΡΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Κατωτέρω, δίδονται περιληπτικῶς αἱ διὰ τοῦ Σχεδίου Νόμου «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος», ἐπερχόμεναι κύρια τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις, ἐν συναρτήσῃ πρὸς τοὺς ἐπιδιωκόμενους σκοποὺς.

1. Πλήρης ἀπογραφή τῆς καταστάσεως τῆς χώρας, ἀπὸ ἀπόψεως ἐρευνῶν, ἀποθεμάτων καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων.

Σχετικὸν τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Σχεδίου Νόμου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἄρθρου 118 τοῦ ἰσχύοντος Μεταλλευτικοῦ Κώδικος.

2. Ἐντατικοποίησις τῶν ἐρευνῶν ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν.

Καθορισμὸς χρόνου ἰσχύος τῆς παραχωρήσεως τοῦ Μεταλλείου.

Σχετικὰ εἶναι τὰ ἄρθρα 3,4,5,7,8 καὶ 9 τοῦ Σχεδίου Νόμου.

Πρόκειται διὰ τὴν ἄδειαν ἐρευνῶν πρὸς ἰδιώτας τοὺς ὄρους τῆς παραχωρήσεως τῶν Μεταλλείων καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς παραχωρήσεως.

3. Ἐντατικοποίησις τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν.

Σχετικὰ βραχίαι ἄρθρα εἶναι τὰ περὶ «Ἀποθεματικῶν Μεταλλείων» ὑπ' ἀριθ. 11 καὶ 12.

Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων τοῦ Σχεδίου Νόμου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθεματικῶν μεταλλείων περιορίζεται εἰς τὰ παραδεκτὰ οἰκονομοτεχνικῶς ὄρια. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ εἰς τὰ Μεταλλεῖα ταῦτα θὰ συνεχίζονται αἱ μεταλλευτικαὶ ἐρευναι πρὸς καθορισμὸν τῶν ἀποθεμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 110.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Σχεδίου Νόμου ἐπιδιώκεται, ἐκτὸς τῆς ἀπογραφῆς τοῦ μεταλλευτικοῦ πλούτου τῆς Χώρας καὶ ἡ παρακολούθησις κατ' ἔτος τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἰδιωτικῶν μεταλλείων, ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς, τεχνικῶν μέσων, καλῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἀποδόσεως καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Σχεδίου Νόμου, ἐπιδιώκεται ἡ ἀποφυγὴ τυχόν ἀρπακτικῆς ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείων.

4. Δυνατότης ἐπεμβάσεως τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἵδρυσιν Μεταλλουργικῶν μονάδων, ἐκεῖ ὅπου ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δὲν ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον.

Τὸ σημαντικώτατον τοῦτο διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας θέμα ἀντιμετωπίζεται κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικόν διὰ τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 τοῦ Σχεδίου Νόμου.

5. Παραχώρησις Μεταλλείων εἰς Ἄλλοδαπούς.

Τὰ ἄρθρα 8,9,10,11,20 καὶ 79 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος, περὶ παραχωρήσεως μεταλλείων εἰς Ἄλλοδαπούς, τροποποιοῦνται διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Σχεδίου

Προστίθεται σχετικὸν ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 1 εἰς τὴν παρούσαν τροποποίησιν ἀπαγορεύον τὴν χορήγησιν ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν εἰς τοὺς Ἄλλοδαπούς.

6. Περιβάλλον.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Σχεδίου Νόμου λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὰ θέματα περιβάλλοντος ἐκ τῶν ἐργασιῶν ἐρευνῶν καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου.

7. Ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἐκμεταλλεύσιμων κοιτασμάτων εἰς ἰδιώτας.

Σχετικὸν εἶναι τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος Σχεδίου Νόμου.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ

Δίδονται κατωτέρω αἱ κατ' ἄρθρον εἰσηγήσεις τοῦ παρόντος Σχεδίου Νόμου :

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου εἰσάγεται τὸ πρῶτον ἀπαγορευσις παραχωρήσεως ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν εἰς Ἄλλοδαπούς.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τῶν ἡδὴ ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 8,9 παρ.1, 10,11,12 καὶ 79 παρ. 2 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος, προβλέπεται ὅτι διὰ τὴν κτῆσιν δικαιωμάτων μεταλλαιοκτησίας ὑπὸ ἄλλοδαπῶν, ἀπαιτεῖται ἐγκρισίς μόνον τοῦ Ἰπουργοῦ Βιομηχανίας. Βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 ἐπερχομένων τροποποιήσεων, ἡ ἐγκρισίς δίδεται ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Συμβουλίου προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 3.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 34 παρ. 2 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος, ἡ ἄδεια ἐρευνῶν ἰσχυεῖ διὰ δύο ἔτη. Δύο ἔτη εἶναι ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν προβλεπομένην διὰ τῶν τροποποιήσεων ἀποτελεσματικὴν ἐρευναν.

Προβλέπεται, οὕτως, ἡ ἄδεια ἐρευνῶν νὰ ἰσχύη διὰ τρία ἔτη.

Δέον νὰ σημειωθῆ, ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παράγρ.4, ὁ Ἰπουργὸς Βιομηχανίας εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις δύναται νὰ δώσῃ παράτασιν ἑνὸς εἰσέτι ἔτους.

Ἄρθρον 4.

Ἐνταῦθα, ἡ οἰκονομοτεχνικὴ μελέτη, ἡ περιλαμβανομένη εἰς τὴν αἴτησιν παραχωρήσεως, λαμβάνει ἰδιαιτέραν σημασίαν. Τοῦτο ἀναγκάζει τὸν ἐρευνητὴν νὰ πρεσβῆ εἰς σοβαράς ἐρευνας καὶ μελέτας διὰ τὸ μέλλον τοῦ Μεταλλείου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 3 ἐτῶν τῆς ἀδείας ἐρευνῶν.

Ἄρθρα 5, 6 καὶ 7

Διὰ τῶν ἐπερχομένων τροποποιήσεων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 5,6 καὶ 7 τοῦ Σχεδίου Νόμου, ὁργανώνεται ἀποτελεσματικώτερον καὶ κατ' ἀπολύτως ὑπεύθυνον τρόπον, (μεταφερομένης τῆς ὄλης εὐθύνης εἰς τὸν Ἰπουργὸν Βιομηχανίας καὶ τὸν Σύμβουλον αὐτοῦ Ι.Γ.Μ.Ε.) ὁ ἔλεγχος τῆς υπάρξεως μεταλλοφορίας καὶ τῆς ὑποβαλλομένης οἰκονομοτεχνικῆς μελέτης ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἔχει παραχωρηθῆ ἄδεια μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν. Ἡ οἰκονομοτεχνικὴ αὕτη μελέτη ἀποτελεῖ οὕτως ἀποφασιστικὸν στοιχεῖον διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ μεταλλείου.

Ἄρθρον 8.

Ἰπὸ τῶν μέχρι τοῦδε κειμένων διατάξεων προεβλέπετο συντρεχουσῶν τῶν νομίμων προϋποθέσεων, ἡ δυνατότης ἐρευνῆς καὶ παραχωρήσεως μεταλλείου ἄνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ τοῦ οὕτω κτωμένου δικαιώματος μεταλλαιοκτησίας. Πρὸς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου θεσπίζεσθαι τὸ πρῶτον χρονικὸς περιορισμὸς τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος ἐν ὄψει τοῦ ὅποιου τὸ μεταλλεῖον ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ παραχωρηθῆ διὰ χρονικὸν διάστημα ὑπερβαῖνον τὴν 10ετίαν. Ὁ δικαιολογητικὸς λόγος τῆς νέας τοιαύτης ἀρχῆς εἶναι φρονούμεν καὶ εὐνόητος καὶ ἀναντήρητος. Διότι, ἀφ' ἑνὸς, ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐκμετάλευσιν τῶν ὄρυκτων προϊόντων παραχώρησις ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν μεταλλείων ἀποτελούντων προεχόντως ἰδιωτικὸν τμήμα τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τῆς χώρας, δὲν εἶναι

νογ τόν ότι δύναται να σπερήσει ταύτην εις τὸ διηλεκτικὸν τῶν ἐπι τοῦτων κυριαρχικῶν τῆς δικαιοσύνης. Ἀφ' ἑτέρου, ἄλλως τε, ὑπὸ τὰς σημερινὰς τεχνικὰς δυνατότητας, τὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα ὑπερβαίνει διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, βεβαίως, ὅτι αὕτη χωρεῖ συστηματικῶς, δοθέντος ἄλλως τε, ὅτι ἡ τήρησις τοῦ ὄρου τούτου ὑπὸ τοῦ μεταλλειοκτῆτου λογίζεται ἐξυπακουομένη ἀλλὰ καὶ ρητῶς ἀπαιτεῖται ὑπὸ τοῦ Νόμου. Ἐπὶ τῇ ἀντιθέτῃ ἐκδοχῇ δὲν θὰ ἴητο εὐλογον νὰ παραμένῃ ἀνεκμετάλλευτος ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὁ μεταλλευτικὸς πλοῦτος τῆς χώρας μὲ ἀντίστοιχον ζῆμιον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ὡς ἐκ τοῦ λόγου δι' ὃν θεσπίζεται καὶ τοῦ σκοποῦ εἰς ὃν ἀποβλέπει δέον ὅπως ἰσχύσῃ οὐ μόνον διὰ τὸ μέλλον ἀλλὰ καὶ διὰ γενομένης ἤδη παραχωρήσεως μεταλλείων χωρὶς νὰ ὑφίσταται πρὸς τοῦτο Συνταγματικὸν κώλυμα, δοθέντος ὅτι ὡς καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἔχει γίνεαι κατ' ἐπιβίβασιν δεκτὸν, τὸ Σύνταγμα καταλείπει εἰς τὸν κοινὸν νομοθέτην πλήρη ἐλευθερίαν ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν προϋποθέσεων ὑφ' ἃς ἀποκτῶνται καὶ διατηροῦνται ἡ ἀντιθέτως καταλύονται ἢ ἀφαιροῦνται τὰ ἐπὶ τῶν μεταλλείων δικαιώματα καὶ δὴ ἄνευ δεσμεύσεως τινος καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἐκ τῶν περὶ προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας διατάξεων. Ἴνα μὴ ἀφινδισθοῦν, ὅμως, οἱ ἰδιοκτῆται μεταλλείων, ἐλήφθη πρόνοια ὅμως ἡ περὶ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, εἰδικῶς διὰ τὰ ἤδη παραχωρημένα μεταλλεῖα, λογισθῆ ἀρχομένη οὐχὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀρχικῆς παραχωρήσεως ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νέου τούτου νόμου. Ἐπίσης ἐλήφθη πρόνοια διὰ τῆς, κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις ἀποζημιώσιν τούτων (κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως) διὰ τὰς ἐπὶ τῶν μεταλλείων ἐγκαταστάσεις των καὶ ἄλλα συναφῆ περιουσιακὰ αὐτῶν στοιχεῖα, ἐξαιρέσει βεβαίως τῶν καθαρῶς ἐξορυκτικῶν ἐγκαταστάσεων αἰτίνας, ὡς εἶναι φυσικόν, ἀκολουθοῦν τὴν τύχην αὐτοῦ τούτου τοῦ μεταλλείου.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τῆς προβλεπόμενης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 60 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος, τονίζεται ἡ σημασία τῆς οἰκονομικοτεχνικῆς μελέτης τῆς περιλαμβανομένης εἰς τὴν αἰτήσιν παραχωρήσεως, ὡς καὶ ἡ σημασία τοῦ βασικοῦ ὄρου τοῦ ἄρθρου 103, ὅτι δηλαδή ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ μεταλλείου δέον νὰ γίνῃ διὰ τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν μέσων ἀναλόγων πρὸς τὴν σπουδαιότητα τοῦ μεταλλείου. Εἰς τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα περὶ παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἄλλων στοιχείων, προβλέπεται ἡ δυνατότης τῆς προσθήκης εἰς τοῦτο γενικῶν ὄρων ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν μέσων, τὰ ὅποια δίδονται εἰς τὴν οἰκονομικοτεχνικὴν μελέτην ἡ ἐπιβάλλονται ἐκ τῆς φύσεως καὶ σπουδαιότητος τοῦ κοιτάσματος.

Ἄρθρον 10.

ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος δὲν προβλέπετο προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶδει ὅπως περατωθοῦν αἱ ἐρευναι αἱ ἀντικαθιστῶσαι τὴν ὑποχρέωσιν ἐκμεταλλεύσεως. Οὕτως, ἡ θέσις ἐν παραγωγῇ τοῦ μεταλλείου, ἡδύνατο, νὰ ἀναβληθῇ καὶ ἀνεβάλλετο πολλάκις συνεχῶς, ἐπὶ πολλὰς τριετίας, διὰ τοῦ προσχήματος τῶν ἐρευνῶν.

Ἐνταῦθα, διὰ τῆς τροποποιήσεως, ὁ μεταλλειοκτῆτης δέον νὰ θέσῃ ἐν ἐκμετάλλευσιν τὸ μεταλλεῖον ἐντὸς 3 ἐτῶν. Προβλέπεται δυνατότης ἀντικαταστάσεως τῆς ὑποχρέωσεως ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου διὰ ἐρευνῶν ἐπὶ δύο καὶ μόνον τριετίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην τὸ μέγεθος τῶν δαπανῶν διὰ τὰς ἐρευνας ταύτας κλιμακοῦται καὶ εἶναι διὰ τὴν δευτέραν περὶ τὸν 1 ἑκατ. δρχ. κατὰ τετρ. χιλιομέτρον. Τὸ ὕψος τοῦτο δὲν ἐπιτρέπει ἀδικαιολογήτους καθυστερήσεις.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 107 τροποποιεῖται ἐπὶ σκοπῷ τῆς μειώσεως τῶν εἰς τὸ παρελθὸν ὀνομαζομένων «ἀργούντων μεταλλείων». Θεωροῦμεν ἐνταῦθα ὡς «ἀπείρηματικὰ μεταλλεῖα», μεταλλεῖα τῆς αὐτῆς μεταλλογενεοῦς περιοχῆς, ἐκτάσεως 15 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ἢ τὸ μέγιστον 20 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων διὰ τὸ ἐν ἐκμετάλλευσιν μεταλλεῖον.

Προβλέπεται ἐνταῦθα τὰ ἀποθεματικὰ μεταλλεῖα νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς μεταλλογενεοῦς περιοχῆς. Τοῦτο εἶναι ἐνδεειγμένον διότι ἄλλως εἰς ὠρισμένης περιπτώσεις, δὲν θὰ ἐγένετο ἐκμετάλλευσις, ἀλλὰ μόνον ἐρευνα τῶν ἀποθεμάτων εἰς ὠρισμένης μεταλλειοφόρους περιοχάς. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι, ἡ ἐκμετάλλευσις εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἀξιοποιεῖ τὸ τελικὸν κοιτάσμα καὶ ἐπιτρέπει τὴν βαθεῖαν γνῶσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος, περιορίζεται ἡ ἐκτάσις τῶν μεταλλείων τὰ ὅποια ὁ ἰδιοκτῆτης ἐν ἐνεργείᾳ μεταλλείου ἐδικαιοῦτο ὅπως διατηρῇ ὡς ἀποθεματικὰ, εἰς τὴν περίπτωσιν ἐπετύγχανε παραγωγὴν ὠρισμένης ἀξίας τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ μεταλλείου, ἢ ἐπραγματοποίησιν εἰς αὐτὸ ἐπενδύσεως ὠρισμένου ὕψους. Ὁ περιορισμὸς αὐτὸς εἰς κανονικὰ ὅρια εἶναι ἀναγκαῖος διὰ νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀξιοποίησις περισσότερο ὠφέλιμων μεταλλείων.

Προβλέπεται, πάντως, ἡ περίπτωσης ὑπάρξεως ἢ ἰδρύσεως σχετικῆς Μεταλλουργίας κατὰ τὴν ὁποίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' αὐξηθῇ ἡ ἐκτάσις τῶν ἀποθεματικῶν μεταλλείων. Καὶ τοῦτο πρὸς ἐνίσχυσιν δημιουργίας μεταλλουργιῶν.

Ἄρθρον 13.

Τὸ καταργούμενον ἄρθρον 109 προέβλεπε τὴν δυνατότητα διατηρήσεως ἀποθεματικῶν μεταλλείων μέχρι 250 τετραγωνικῶν χιλ./τρων δι' ἕκαστον ἐν ἐκμεταλλεύσει τελούσιν μεταλλεῖον εἰς τὴν περίπτωσιν διενεργείας ἠϋξημένης δραστηριότητος εἰς ἐγκαταστάσεις ἢ παραγωγὴν. Τοῦτο ἐκρίθη ὡς υπερβολικὸν καὶ ἀπαράδεκτον.

Καταργεῖται ἐπίσης τὸ ἄρθρον 111, διότι ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκτεταμένης γενικῆς ἐρεύνης.

Ἄρθρον 14.

Ἀπογραφή ἐπὶ τοῦ μεταλλευτικοῦ πλοῦτου τῆς χώρας.

Πράκειται διὰ βασικὸν ἄρθρον, δι' οὗ, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπόμενην βαρεῖαν κύρωσιν τῆς ἐκπτώσεως, ἐπιδιώκεται :

- α) ἡ συλλογὴ στοιχείων, βάσει τῶν ὁποίων θὰ συνταχθῇ ἡ ἀπογραφή τοῦ μεταλλευτικοῦ πλοῦτου τῆς χώρας, καὶ
- β) κατορθοῦται ἡ συστηματικὴ παρακολούθησις ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων, οὕτως ὥστε ταῦτα νὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν προσήκουσαν ἐκμετάλλευσιν καὶ νὰ μὴ παραμελοῦνται ὡς ἀποθεματικὰ, παρὰ μόνον ὑπὸ τούτων ὄρων τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ Νόμου.

Σχετικὴ ἀπόφασις ἔχει ἐκδοθῆ παρ' ἡμῶν τὸ 1975 (6296/1076/211/1975), ἐθεωρήσαμεν ὅμως ἀπαραίτητον ὅπως αἱ διατάξεις τῆς ἀποφάσεως ταύτης, βελτιούμεναι, περιληφθοῦν εἰς τὸν Μεταλλευτικὸν Κώδικα, διὰ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 118.

Τὸ ἄρθρον 168 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος καταργεῖται καθ' ὅσον προβλέπει περὶ τῶν ἐπιβλητέων ποινῶν ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς τῶν, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 118 αὐτοῦ, προβλεπομένων στοιχείων, θέμα ὅπερ ἀντιμετωπίζεται διὰ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 118 προστιθεμένης παρ. 6.

Ἄρθρον 15.

Προβλέπεται ὅτι τὸ Ι.Γ.Μ.Ε. ἐνεργεῖ ἐρευνας καὶ συντάσσει ἐκθέσεις περὶ τῶν διαφόρων μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων, ὅπου τοῦτο προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος. Οὕτω, τὸ Ι.Γ.Μ.Ε. καθίσταται βασικὸν συμβουλευτικὸν ὄργανον τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας διὰ τὸν ἐλεγχὸν τῆς ἐν γένει οἰκονομικοτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐκτὸς βεβαίως θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἀστυνόμευσιν τούτων.

Ἄρθρα 16, 17 καὶ 18

Διὰ τοῦ ἄρθρου 16 παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας νὰ ὑποχρεώσῃ, ὑπὸ ὠρισμένης προϋποθέσεως, τὸν ἐκμεταλλεῦμενον τὸ μεταλλεῖον νὰ πωλῇ τὰ προϊόντα αὐτοῦ εἰς ὑφισταμένην ἢ ἰδρυθησομένην ἐν Ἑλλάδι Μεταλλουργικὴν Βιομηχανίαν.

Ἡ ἐπιβολὴ τῆς τοιαύτης ὑποχρέωσης οὐδόλως εἶναι πιεστικὴ διὰ τὸν μεταλλειοκτῆτην, ὡς ἴσως, ἐκ πρώτης ὄψεως δημιουργεῖται ἢ ἐντύπως. Διότι ἀποκλείεται ἡ λήψις τοιοῦτου μέτρου εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ μεταλλειοκτῆτης τροφοδοτεῖ ἐκ τοῦ μεταλλείου του μεταλλουργικὴν βιομηχανίαν ἰδικὴν του ἢ καὶ ἑτέραν, εἴτι, ἐν Ἑλλάδι τοιαύτην ἢ καὶ ἂν ἀκόμη ἔχη ἀπλῶς ἀναλάβει δετῆ ὑποχρέωσιν διαθέσεως εἰς τοιαύτην βιομηχανίαν τοῦ παραγομένου μεταλλεύματος. Συνεπῶς, μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ μεταλλειοκτῆτης ἐπρόκειτο νὰ διαθέσῃ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν τὸ μέταλλευμα εἶναι δυνατόν νὰ ὑποχρεωθῇ, βάσει τῆς περὶ ἧς πρόκειται διατάξεως ὡς πωλῆση τὴν παραγωγὴν του εἰς συγκεκριμένην ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίαν ἀλλὰ καὶ πάλιν εἰς τιμὰς διεθνῶς ἀναγνωριζομένας ὡς τρεχούσας. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀποβλέπον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν εἰς τὴν χώραν Ἑλληνικῶν μεταλλουργικῶν βιομηχανιῶν, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἐθνικῆς οικονομίας, λαμβανόμενον ὑπὸ τοὺς προεκτεθέντας ὅρους καὶ περιορισμούς, φρονούμεν ὅτι οὐδόλως ἀποτελεῖ πιεστικὸν διὰ τοὺς μεταλλειοκτῆτας θεσμόν. Ὡς κύρωςιν διὰ τοὺς ἀρνούμενους νὰ συμμορφωθῶσιν πρὸς τὴν κατὰ τὰ προεκτεθέντα ἐπιβαλλομένην ὑποχρέωσιν ὀρίζεται ἀρχικῶς ἢ ἐκπτώσις. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ παράσχωμεν τὴν δυνατότητα, διὰ τοῦ ἄρθρου 17, λήψεως διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ ἠπιωτέρου μέτρου, ἥτοι τοῦ τῆς ἀναγκαστικῆς μισθώσεως τοῦ μεταλλείου εἰς μεταλλουργικὴν βιομηχανίαν, ὑπὸ τὰς ἰδίας ὡς ἂν ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ μεταλλειοκτῆτου. Ὡς τελικὴ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξασφάλισις περιελήφθη εἰς τὸ ἄρθρον 17 καὶ διατάξεις παρέχουσα τὴν εὐχέρειαν εἰς τὸν μεταλλειοκτῆτην νὰ ματαιώσῃ καὶ τὸ μέτρον τῆς ἀναγκαστικῆς μισθώσεως προσφερόμενος εἰς τὴν πώλησιν αὐτοβούλως τῆς δυναμένης νὰ παραχθῇ ὑπὸ τοῦ μεταλλείου του ποσότητος μεταλλεύματος. Τέλος, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐλήφθη πρόνοια ἐν τῷ Νόμῳ, ὅπως εἰς περίπτωσιν πραγματοποιήσεως τοῦ μέτρου τῆς ἀναγκαστικῆς μισθώσεως ἀπαλλαγῇ ὁ μεταλλειοκτῆτης πάσης ἐκ τοῦ ἄρθρου 106 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος ὑποχρέωσέως του. Ὑπὸ τὰ προεκτεθέντα δεδομένα εἰσάγοντες τὸν μὴ γνώρισμόν, ἀλλὰ πλήρως ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς συγχρόνους ἀνάγκας, θεσμόν τῆς ἀναγκαστικῆς μισθώσεως τοῦ μεταλλείου, φρονούμεν ὅτι ὑπηρετοῦμεν τὴν ἀρμονικὴν σύνδεσιν τῆς παραγωγῆς τοῦ μεταλλεύματος πρὸς τὴν ἐκβιομηχάνισιν τούτου ἐντὸς τῆς χώρας, παραφυλασσόμενων, κατὰ τὸ δυνατόν, τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰδιοκτησίας ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς γενικωτέρας μερίμνης διὰ τὴν πρόδοσιν τῆς οικονομίας.

Ἄρθρον 19.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Σχεδίου Νόμου προβλέπεται ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκπέσει ὁ μεταλλειοκτῆτης τῶν δικαιωμάτων του λόγῳ μὴ ἐκμεταλλεύσεως ἢ μὴ ὑποβολῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 118 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος ὀριζομένων στοιχείων (περίπτωσις ἐκπτώσεως αἱ ὁποῖαι συνήθως συμβαίνουν εἰς μικροῖδιοκτῆτας μεταλλείων) καὶ ἐντὸς ἐξαιτίας ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐκπτώσεως, παραχωρηθῇ εἰς ἕτερον τὸ μεταλλεῖον, ὁ νέος κτῆτωρ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν μισθώματος τινος εἰς τὸν καταστάνα ἑκπτώτων. Οὕτω, παρέχεται σχετικῶς σημαντικὴ ἀποζημίωσις εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα ἀρχικῶς τὸ μεταλλεῖον καὶ ὑποστάντα δαπάνας, μὴ δυναθέντα ὅμως τελικῶς νὰ τὸ διατηρήσῃ.

Ἄρθρον 20.

Προστίθεται νέον ἄρθρον περὶ προστασίας τοῦ περιβάλλοντος.

Τοῦτο, εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς συγχρόνους ἀνάγκας, λαμβάνεται δὲ οὐσιαστικὴ μέριμνα διὰ τὸ περιβάλλον, χωρὶς ὅμως νὰ δημιουργῆται καὶ θέμα ἐμποδίσεως τῶν πάσης φύσεως ἐργασιῶν τοῦ μεταλλείου.

Ἄρθρον 21.

Προστίθεται εἰς τὸν Μεταλλευτικὸν Κώδικα εἰδικὸν ἄρθρον διὰ τὴν προστασίαν τῶν μεταλλείων ἐκ τῆς δυνατότητος ἀρπακτικῆς μεθόδου ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τοῦ μεταλλειοκτῆτου.

Ἄρθρον 22.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλέπεται ὁ ἔλεγχος ἀνὰ ζετῖαν τοῦ ἐν γένει ἔργου τοῦ μεταλλειοκτῆτου, ἀπὸ ἄπόψεως συμμορ-

φώσεώς του πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος. Ὁ ἔλεγχος οὗτος, ὡς καὶ ἡ σύνταξις τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως γίνεται ὑπὸ τοῦ Ι.Γ.Μ.Ε., τὸ ὁποῖον προβλέπεται νὰ ἔχη τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο προσωπικόν.

Ἄρθρα 23 καὶ 26.

Διὰ τῆς τροποποιήσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων ἐπιδιώκεται ὅπως παρασθεθῶν μείζονες ἐγγυήσεις εἰς τὰς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις, διὰ τῆς συνθέσεως τοῦ Δικαστηρίου Μεταλλείων κατὰ πλειοψηφίαν ὑπὸ τακτικῶν δικαστῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀρμοδίων ὀργάνων διὰ τὰ θέματα τῆς ὑπηρεσιακῆς αὐτῶν καταστάσεως. Ἡ νέα σύνθεσις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δικαστηρίου, ὅπερ ἔχει ἰδρυθῆ καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1910, ἐκρίθη ἀναγκαίᾳ, ἰδίᾳ λόγῳ τῶν ηὔξημένων νέων ἀρμοδιοτήτων τούτου, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὁποῖου ἀνατίθεται ἡ ἐπίλυσις λίαν σοβαρῶν ζητημάτων ἐπιθεμάτων ἅτινα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ γεννηθῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς ὅλης μεταλλευτικῆς νομοθεσίας, ὡς ἤδη διαμορφοῦται αὕτη.

Ἐκρίθη ἐπίσης σκόπιμος ἡ τροποποίησις τῆς συνθέσεως τοῦ Συμβουλίου Μεταλλείων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀποτελεσματικωτέρας λειτουργίας του.

Ἄρθρον 24.

Προβλέπεται ἡ ἀναπροσαρμογὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας τῶν διαφορῶν ποσῶν τοῦ Κώδικος εἰς δράχμας, ἀνὰ τετραετίαν.

Ἄρθρον 25.

Ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 106 τοῦ Συντάγματος παρ' ὧν προβλέπεται εἰδικῶς ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους λήψις τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου ἐκ τῶν υπογείων καὶ ὑποθαλασσίων κοιτασμάτων, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας, δικαιολογεῖται ἡ, κατ' ἐξαιρέσιν, μὴ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων, περὶ χορηγήσεως ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῶν προβλεπομένων δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας πράξεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ βασικὰ θέματα τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας. Διότι ἄλλως θὰ παρεκωλύετο σοβαρῶς ἡ πρόδοσις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ταχυρρυθμοῦ μεταλλευτικοῦ προγράμματος ἐπὶ ζημίᾳ γενικώτερον τοῦ δημοσίου συμφέροντος εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ ὁποῖου ἀποβλέπον αἱ ἐν λόγῳ πράξεις.

Ἄλλως τε, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐφαρμόζει τὰς περὶ ἀναστολῆς τῶν προσβαλλομένων πράξεων διατάξεις, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι ἀποκλείεται ἡ χορηγήσις ἀναστολῆς ὁσάκις ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐπὶ ἀκυρώσει προσβληθείσης πράξεως ἐπιβλέπεται ἐκ λόγων γενικωτέρου συμφέροντος, ὅλον ἀναμφισβητήτως συντρέχει εἰς τὰς περὶ ὧν ἀνωτέρω περιπτώσεις. Θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ τονίσωμεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναστολῆς ἀφορᾷ ἐλαχίστας μόνον περιπτώσεις αἵτινες δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου μεταλλείων καὶ εἰς ἄς χωρῆ μόνον αἰτήσεις ἀκυρώσεως, δοθέντος ὅτι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου μεταλλείων χωρῆ μόνον ἀναίρεσις κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ὁποίας ἀποκλείεται ἡ χορηγήσις ἀναστολῆς ἐκτελέσεως, βάσει τῶν παγίων διατάξεων. Ἐκ παραλλήλου, ὅμως, ἵνα μὴ χρονίζουσι αἱ σχετικαὶ δίκαι ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, λαμβάνεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἰδιαιτέρως μέριμνα διὰ τὴν ταχείαν περῶσιν τούτων, προσδιοριζομένων κατὰ προτίμησιν ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας καὶ ἀποκλειομένης τῆς ἀναβολῆς ἐκδικάσεως εἰμὴ ἐν περιπτώσει ἀποχρῶντος λόγου, ἐξασφαλιζομένης ἅμα τῆς ταχείας ἀποστολῆς τῆς δικογραφίας.

Ἄρθρον 27.

Πρόκειται περὶ μεταβατικῆς διατάξεως διὰ νὰ τακτοποιηθῶν θέματα σχετικὰ μὲ τὴν διαδοχὴν τοῦ παλαιοῦ καθεστώτος διὰ τῶν νέων τροποποιήσεων.

Ἄρθρον 28.

Προβλέπεται κωδικοποίησις εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ συνόλου τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1976

Ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας
Κ.Η. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ